

La típica festa dels Jocs Florals

El Palau de la Música Catalana ofereix, diumenge, un bell aspecte. Mitja hora abans de començar la festa el saló era completament ocupat, tant les butaques com les llotges. Vers les butaques entrà la comitiva, precedida per quatre macers. En formaven part els senyors Pich i Pon, Duran i Ventosa, Sedó, Vallès i Pejaus, Escalés, Huguet, Jaume Govern, Dr. Mur, Pich i Salariach, Pi i Sunyer, Rubí, Ribet, Oller i d'altres, en representació de societats culturals i pedagògiques.

Obert l'acte a la manera tradicional, el president dels mantenidors, senyor Puig i Cadafalch, llegí el seu discurs. Remarcà, en el camp de la investigació científica, la gran embranzida que han pres els estudios catalans arreu del món.

"Quan som dintre Alemanya — digué — o en els fiors escandinaus sentim a parlar en català potser en una humil botiga del mercat de fruites o de vi. La llengua no va a la venda de la

Salvador Perarnau, guanyador de la Flor Natural, amb la reina de la festa, senyora Benvinguda Coll de Perarnau (Foto Centelles.)

bellesa de les flors, sinó del sabor de les pomes o de les peres. Allí la taronja és el record de la pàtria. Així si en aquestes llunyanes ciutats aneu a la biblioteca, no hi trobareu els vostres llibres de poesia i si l'Anuari de l'Institut d'Estudis Catalans o tal monografia científica. Un mapa de la difusió de la llengua s'observa assenyalant en el mapa del món els llocs on existeixen societats científiques que canvien llurs publicacions amb l'Institut d'Estudis Catalans. Els trobareu per tot Europa: No sols a les grans ciutats cultes del Nord més proper: La Haia, Groningen, Amsterdam, Hamburg i Copenhaguen, sinó fins a Bergen, Lund, Oslo, Estocolm, Upsala, i fins, passant la mar Bàltica, podrem trobar els nostres Anuaris a Helsingfors de la Finlàndia, a Tatt d'Estònia, i anant cap a migdia, a Posen, Varsòvia, Lemberg; a Ucraïna i Karlov a la Unió Russa dels Soviets, a Cernáui, Cluj i Bucarest a Romania; a Sofia, a Bulgària. Sortint d'Europa, trobarem els nostres llibres a les societats sàvies del nord d'Àfrica, als llocs d'investigació del Cairo, i a l'Àsia en els centres d'estudis de Beirut, a Síria, i a la universitat nacional israeliana i en els instituts bíblics dels dominis francesos i dels benedictins de Montserrat a Jerusalem; i fins a l'Índia, on les nostres publicacions es troben a l'Institut de Recerques Índies de Bombai, fundat pels Jesuïtes catalans que, amb el Pare Heras al davant, treballen per aclarir els misteris d'aquella mil·lenària civilització. Després travessa la mar en totes les direccions: van a Austràlia, a Melbourne, recorren l'Amèrica espanyola des de Buenos Aires i Montevideo fins a Mèxic, i les universitats nord-americanes des de les costes del Pacífic, passant per la de Cornell, i la de Chicago i anant a les que floreixen en el costat nord-est, que és on brilla principalment la cultura americana: a les universitats de Nova York, de Yale, de Princeton i de Harvard. Mai o quasi mai no hem acompanyat les nostres obres, com fan els escandinaus i els balcànics, d'un resum en francès: en català són enteses per qui sap llatí o alguna de les llengües neolatinas, i en català són citades en les obres més serioses que s'ocupen de les matèries conreades per nosaltres. Un dia l'historiador de l'art medieval francès M. Robert de Lasteyrie em deia que per a estudiar les Notes sobre l'Art religiós d'Arnau de Vilanova, escrita en francès, se servia de la traducció catalana, més completa, del meu confit de Macó i Torrens, i a mi, personalment, en representar no fa molts dies la traducció francesa del meu llibre La Geografia i els Orígens del primer art romànic a M. Gabriel Millet, l'historiador de la pintura bizantina, em digué, tot agraint-m'ho, que amb gran facilitat s'havia servit fins ara de l'edició catalana que l'Institut d'Estudis Catalans deu a la Fundació Patxot. La nostra llengua escrita és germana de les llengües meridionals franceses, i a França, com Daudet va posar en boca de Tartar, tot el món és quelcom de Tarsacó, vull dir de les terres assolades del migdia. Finalment el català és, potser més que les altres llengües romàniques, pròxima d'aquell llatí que els leoninats i els colonitzadors parlaven i transportaven arreu del món.

El senyor Puig i Cadafalch fou anant a continuació la senyoreta Maria Llum i Morales llegí la memòria com a secretària i el veredictor, dissortat del

qual, oberta la plica de la flor natural, en resultà ésser autor el senyor Salvador Perarnau, i entrà la reina de la festa, senyora Coll de Perarnau, enmig de grans aplaudiments. Tot seguit l'autor premià lilei els seus versos:

MIMOSA, FLOR DE FEBRER

Groc fi d'or vell

Mimosa, flor de febrer, horribol d'or de casulla, que arribes quan l'ametller silenciosament s'esfulla.

Mimosa, flor de febrer, d'un groc de noia malalta, que saps que el bon temps que ve no t'ha de desbar la gaita.

Tu que tens el goig intern que et puja per dins la soca i el llavi fi de l'hivern per tes branques l'esbadaoca.

Tu, que mires el volant, i, perquè no et trobis sola, contemples com va esclatant alguna que altra vieta.

Mimosa, tu que presums d'haver estat la flor primera i d'aguantar enlaire els llums que encengué la Candelera.

Tu que en les nits hivernals t'estires i et desdites per haver els estels més alts que se't tornen flors petites.

I, a voltes, has somniat, voltada de boires blanques, que portes la immensitat pengim-pengim per les branques.

Estarrufat un poc el cor tu que ets flor estarrufada, dient que l'hivern s'ha mort amb la darrera gebrada.

I digue'ns que el bes del sol que les branques l'extremia se t'ha tornat horribol florint de tanta alegria.

Mimosa, flor de gel i de badia tebioma, d'un sol de color de mel que les branques l'acarona.

Encomanant la flor de la teva polidesta tu que, essent flor de fredor, ets caliu i flama encesa.

Mimosa, flor de febrer, que vetus amb l'ànima aixuta sota la flor d'ametller una ametlla dimluta.

I et marceixes poc a poc en veure que el mar s'acosta i se't fon l'olor groc com es fon l'olor de la posta.

Mimosa, flor de febrer, que tens tan curta la vida que, en pensar en el mes que ve, t'esfalleix esporuguida.

Si ens esfulessis el cor l'hivern de gebr i boirina, d'entre les flors del record, fores la flor més divina.

A continuació es donà l'englantina al senyor Felip Graugés pels seus versos Altars vora el camí, i la viola a Mossèn Camil Geis per El meu Divendres Sant. El premi Dolores Montcerdà a un sonet de tema barceloní se l'endugué mossèn Antoni Navarro amb dues composicions de divuit (sic) versos cadascuna. El premi Fastenrath fou atorgat, amb justícia insospitable, al bell llibre de poemes L'ombra, de Maria Manent. Fou un homenatge dels Jocs Florals a la poesia.

Finalment el poeta rossellonès Joan Amadeu llegí un abrandat discurs de gràcies i un poema que glossava

"Bonica és la rosa més bonic lo ram."

Fou molt aplaudit. El públic, ordenadament, sortí al carrer.

El VII Saló de l'Automòbil La representació alemanya

En l'edifici de diumenge fèiem remarcar la ràpida introducció del cotxe alemany en el nostre mercat, i fèiem notar com estava de ben representada aquesta producció en l'actual Saló de l'Automòbil. Avui continuarem la revista als cotxes d'aquella nacionalitat exposats en el certamen de Montjuïc.

En primer terme, i referint-nos al cotxe econòmic, de gran servei, hem d'esmentar el famós D. K. W. Aquesta marca ha adquirit, durant anys seguits de producció impecable, un prestigi que poques altres marques poden ostentar. La casa D. K. W. ha fet admetre els avantatges del motor de dos temps enfront d'un criteri general que el subordina en qualitat i categoria al motor de quatre temps. Contra els dos temps s'han esgrimit tots els raonaments imaginables, i hom havia aconseguit crear una atmosfera unànime i repetent al volt del simplicitat i motor.

Amb una tolerància commiserativa hom concedia una bel·ligerència al petit motor de dos temps que equipava les motos lleugeres per l'única raó de l'economia de cost d'adquisició. La casa D. K. W., alemanya, juntament amb la casa anglesa Villiers, han presentat, sense descans, models de motors de dos temps cada vegada més segurs i amb més rendiment, semblant al dels motors contrincants, i han astat per fer acceptar, vulgues o no, aquesta veritat fonamental: no existeix cap raó que justifiqui una consideració despectiva cap al motor de dos temps, puix que les qualitats de robustesa, longitud i rendiment, i encara en l'aspecte seguretat de funcionament, l'avantatge correspon a aquest tipus de motor per raó del menor nombre de peces en moviment i de la simplicitat dels seus mecanismes.

A base del motor D. K. W. dos temps, aquesta marca va introduir en el nostre mercat uns cotxes lleugers amb tracció davantera que tot seguit es popularitzaren, i pels seus resultats brillants han enfortit i consolidat el prestigi de la solució.

En l'stand "Automòbils S. A." són exposats els distints models de D. K. W., agrupats en dos tipus distints: el de tracció davantera amb motor dos cilindres dos temps i el d'impulsió clàssica amb motor quatre cilindres en dos temps. Els primers van equipats del ja famós motor de dos cilindres a dos temps de 684 c. c. Amb pistons plans de 76 mil·límetres de diàmetre reixen vint cavalls al fre. Refrigeració per aigua i termofon. Encesa i càrrega bateria per volant magnètic. Tres marxes endavant comandades per una palanca de Tablier. Roda lliure. Rodas independents muntades sobre un xassís central, molt estret, de gran rigidesa contra la torsió. Ballestes transversals. Aquest cotxe es fabrica correntment en dos tipus distints: en sedan cabriolet

Al mateix stand hom exposa el luxós Horch, la marca que ja va causar sensació en el passat Saló. Un Pullman cabriolet descauportable i una superba conducció interior, tots dos set places i pintats en negre. Cotxes imposants, de gran luxe, representen un esforç per a ésser oferits a un preu baix respecte de la categoria. Van equipats d'un motor 8 cilindres en V, de tres litres de cilindrada i 70 c. v. efectius al fre. És l'única cotxe alemany que porta el motor suspès elàsticament. Tres marxes i una sobredirecció. El bastidor està fortament triangular i enlunat per ballestes semielíptiques, esmorteïdores hidràuliques, servo-fre.

Al mateix stand són exposats també diversos exemplars de la marca Hanomag. Un cabriolet negre sobre xassís 9 c. v.; un altre de color beige sobre xassís 11 c. v. i una conducció interior sobre el mateix xassís, i un magnífic cabriolet sobre el xassís 6 cilindres.

Aquesta marca frueix a Alemanya d'una gran popularitat i és coneguda des de fa molts anys per la fabricació d'un petit cotxe monocilíndric dos temps, el qual, sense proposar-s'ho, era una bona solució aerodinàmica de l'acarrostat.

descauportable i en conducció interior, tots dos de línies seductores i plenes de gràcia.

El model amb quatre cilindres és un cotxe equipat amb un acarrossat aerodinàmic molt lògic i sense exageracions. El xassís d'aquest cotxe està format per la mateixa carrosseria construïda amb contraplacat, la qual suporta al davant i al darrere els dos jocs d'eixos per mitjà de ballestes transversals. Motor especial de 4 cilindres en grups de dos en angle recte amb una cilindrada total de 995 c. c. amb un rendiment de 26 cavalls al fre. Quatre marxes sincronitzades, roda lliure. Es-morteïdores i frens hidràulics. Aquest cotxe, espaiat per als viatgers, molt baix de xassís, amb gran seguretat de marxa, està molt ben resolt des del punt de vista de la resistència de l'aire, i pertany a una fórmula que aplicada sobretot als cotxes mitjans i petits és ben agraïda.

En el mateix stand, a part del superb xassís del cotxe de curses "Auto Unión", del qual esperem poder parlar en una edició propera, són exposats els models Wanderer, que junt amb el D. K. W., Horch i Wanderer formen la producció de l'"Auto Unión".

El "Wanderer", un dels cotxes de tipus mitjà més interessants que es construïxen. Construits per l'enginyer Porsche, constructor del famós cotxe de curses, és una garantia de modernitat i perfeccionament. De xassís molt baix i estable, té unes línies elegants que mai no passaran de moda. Es construeix amb tres tipus de motor distints, de 17, 2 i 2 1/2 litres de cilindrada, amb velocitats tots ells superiors als cent per hora.

Al mateix stand hom exposa el luxós Horch, la marca que ja va causar sensació en el passat Saló. Un Pullman cabriolet descauportable i una superba conducció interior, tots dos set places i pintats en negre. Cotxes imposants, de gran luxe, representen un esforç per a ésser oferits a un preu baix respecte de la categoria. Van equipats d'un motor 8 cilindres en V, de tres litres de cilindrada i 70 c. v. efectius al fre. És l'única cotxe alemany que porta el motor suspès elàsticament. Tres marxes i una sobredirecció. El bastidor està fortament triangular i enlunat per ballestes semielíptiques, esmorteïdores hidràuliques, servo-fre.

Al mateix stand són exposats també diversos exemplars de la marca Hanomag. Un cabriolet negre sobre xassís 9 c. v.; un altre de color beige sobre xassís 11 c. v. i una conducció interior sobre el mateix xassís, i un magnífic cabriolet sobre el xassís 6 cilindres.

Aquesta marca frueix a Alemanya d'una gran popularitat i és coneguda des de fa molts anys per la fabricació d'un petit cotxe monocilíndric dos temps, el qual, sense proposar-s'ho, era una bona solució aerodinàmica de l'acarrostat.

descauportable i en conducció interior, tots dos de línies seductores i plenes de gràcia.

El model amb quatre cilindres és un cotxe equipat amb un acarrossat aerodinàmic molt lògic i sense exageracions. El xassís d'aquest cotxe està format per la mateixa carrosseria construïda amb contraplacat, la qual suporta al davant i al darrere els dos jocs d'eixos per mitjà de ballestes transversals. Motor especial de 4 cilindres en grups de dos en angle recte amb una cilindrada total de 995 c. c. amb un rendiment de 26 cavalls al fre. Quatre marxes sincronitzades, roda lliure. Es-morteïdores i frens hidràulics. Aquest cotxe, espaiat per als viatgers, molt baix de xassís, amb gran seguretat de marxa, està molt ben resolt des del punt de vista de la resistència de l'aire, i pertany a una fórmula que aplicada sobretot als cotxes mitjans i petits és ben agraïda.

En el mateix stand, a part del superb xassís del cotxe de curses "Auto Unión", del qual esperem poder parlar en una edició propera, són exposats els models Wanderer, que junt amb el D. K. W., Horch i Wanderer formen la producció de l'"Auto Unión".

El "Wanderer", un dels cotxes de tipus mitjà més interessants que es construïxen. Construits per l'enginyer Porsche, constructor del famós cotxe de curses, és una garantia de modernitat i perfeccionament. De xassís molt baix i estable, té unes línies elegants que mai no passaran de moda. Es construeix amb tres tipus de motor distints, de 17, 2 i 2 1/2 litres de cilindrada, amb velocitats tots ells superiors als cent per hora.

Al mateix stand hom exposa el luxós Horch, la marca que ja va causar sensació en el passat Saló. Un Pullman cabriolet descauportable i una superba conducció interior, tots dos set places i pintats en negre. Cotxes imposants, de gran luxe, representen un esforç per a ésser oferits a un preu baix respecte de la categoria. Van equipats d'un motor 8 cilindres en V, de tres litres de cilindrada i 70 c. v. efectius al fre. És l'única cotxe alemany que porta el motor suspès elàsticament. Tres marxes i una sobredirecció. El bastidor està fortament triangular i enlunat per ballestes semielíptiques, esmorteïdores hidràuliques, servo-fre.

Al mateix stand són exposats també diversos exemplars de la marca Hanomag. Un cabriolet negre sobre xassís 9 c. v.; un altre de color beige sobre xassís 11 c. v. i una conducció interior sobre el mateix xassís, i un magnífic cabriolet sobre el xassís 6 cilindres.

Aquesta marca frueix a Alemanya d'una gran popularitat i és coneguda des de fa molts anys per la fabricació d'un petit cotxe monocilíndric dos temps, el qual, sense proposar-s'ho, era una bona solució aerodinàmica de l'acarrostat.

descauportable i en conducció interior, tots dos de línies seductores i plenes de gràcia.

El model amb quatre cilindres és un cotxe equipat amb un acarrossat aerodinàmic molt lògic i sense exageracions. El xassís d'aquest cotxe està format per la mateixa carrosseria construïda amb contraplacat, la qual suporta al davant i al darrere els dos jocs d'eixos per mitjà de ballestes transversals. Motor especial de 4 cilindres en grups de dos en angle recte amb una cilindrada total de 995 c. c. amb un rendiment de 26 cavalls al fre. Quatre marxes sincronitzades, roda lliure. Es-morteïdores i frens hidràulics. Aquest cotxe, espaiat per als viatgers, molt baix de xassís, amb gran seguretat de marxa, està molt ben resolt des del punt de vista de la resistència de l'aire, i pertany a una fórmula que aplicada sobretot als cotxes mitjans i petits és ben agraïda.

En el mateix stand, a part del superb xassís del cotxe de curses "Auto Unión", del qual esperem poder parlar en una edició propera, són exposats els models Wanderer, que junt amb el D. K. W., Horch i Wanderer formen la producció de l'"Auto Unión".

El "Wanderer", un dels cotxes de tipus mitjà més interessants que es construïxen. Construits per l'enginyer Porsche, constructor del famós cotxe de curses, és una garantia de modernitat i perfeccionament. De xassís molt baix i estable, té unes línies elegants que mai no passaran de moda. Es construeix amb tres tipus de motor distints, de 17, 2 i 2 1/2 litres de cilindrada, amb velocitats tots ells superiors als cent per hora.

Al mateix stand hom exposa el luxós Horch, la marca que ja va causar sensació en el passat Saló. Un Pullman cabriolet descauportable i una superba conducció interior, tots dos set places i pintats en negre. Cotxes imposants, de gran luxe, representen un esforç per a ésser oferits a un preu baix respecte de la categoria. Van equipats d'un motor 8 cilindres en V, de tres litres de cilindrada i 70 c. v. efectius al fre. És l'única cotxe alemany que porta el motor suspès elàsticament. Tres marxes i una sobredirecció. El bastidor està fortament triangular i enlunat per ballestes semielíptiques, esmorteïdores hidràuliques, servo-fre.

Al mateix stand són exposats també diversos exemplars de la marca Hanomag. Un cabriolet negre sobre xassís 9 c. v.; un altre de color beige sobre xassís 11 c. v. i una conducció interior sobre el mateix xassís, i un magnífic cabriolet sobre el xassís 6 cilindres.

Aquesta marca frueix a Alemanya d'una gran popularitat i és coneguda des de fa molts anys per la fabricació d'un petit cotxe monocilíndric dos temps, el qual, sense proposar-s'ho, era una bona solució aerodinàmica de l'acarrostat.

descauportable i en conducció interior, tots dos de línies seductores i plenes de gràcia.

El model amb quatre cilindres és un cotxe equipat amb un acarrossat aerodinàmic molt lògic i sense exageracions. El xassís d'aquest cotxe està format per la mateixa carrosseria construïda amb contraplacat, la qual suporta al davant i al darrere els dos jocs d'eixos per mitjà de ballestes transversals. Motor especial de 4 cilindres en grups de dos en angle recte amb una cilindrada total de 995 c. c. amb un rendiment de 26 cavalls al fre. Quatre marxes sincronitzades, roda lliure. Es-morteïdores i frens hidràulics. Aquest cotxe, espaiat per als viatgers, molt baix de xassís, amb gran seguretat de marxa, està molt ben resolt des del punt de vista de la resistència de l'aire, i pertany a una fórmula que aplicada sobretot als cotxes mitjans i petits és ben agraïda.

(Ve de la primera pàgina)

Parlant en sentit polític han d'ésser uns continuadors del seu "jefe", però ha de dir que tenen un caràcter interlari i demana que s'aixequi una bandera blanca, una trova política i que es constitueixi un Ajuntament de caràcter administratiu perquè la ciutat vegi que els que han vingut ho han fet donant-se les mans per tornar a Barcelona aquell treball, aquella tranquil·litat i aquella alegria. Ells estan en aquest camí disposats a no fer política. És més, si s'iniciés una campanya política no sap les instruccions que rebrien, però en un Ajuntament interlari no segueixen aquest camí perquè interins com són no es creuen amb prou força moral. No té la fortuna que hi hagi la totalitat dels quaranta gestors. En les llistes s'han deixat llocs en blanc. Hauria volgut que les votessin i que haguessin estat per unanimitat.

No hi ha alcalde radical ni president de la Lliga, sinó econòmics i tècnics que vénen a recollir allò que va quedant abandonat perquè la ciutat ho torni a tenir amb aquells que la ciutat posi la seva confiança. Per això no més vénen a fer obra administrativa.

A Catalunya s'han produït fets en què l'obra unipersonal d'un gestor que ha encarrilat la vida dels municipis severament crítica per molts, i això és un toc d'atenció, perquè quan els pobles marxen amb un home o una comissió gestora no costa gaire de fer campanya contra els partits polítics.

Procurarem en aquest període fer una sèrie d'obres de millors perquè no es pugui dir que quaranta fan menys que un. Ell voldria que les representacions econòmiques, tècniques, agràries i Lliga es reunissin totes i units tots vingués un període com aquell que s'esperava quan les obres de l'Exposició s'inauguraven i s'esperava trobar-se junts en la post-Exposició i agafar aquell programa que va quedar trencat. Saluda tots, es considera l'alcalde de tots, és un enamorat de Barcelona perquè té molts defectes, però com a afecte a Barcelona i com a ésser un romàntic de Barcelona ningú no el guanya, i per això invita tots a treballar, i no sap si quan vinguin els altres aprovaran o no el que han fet, però hauran completat com a catalans i com a republicans. (Aplaudiments dels radicals.)

EL SENYOR RODA I VENTURA ESTÀ CONTENT

El senyor RODA I VENTURA diu que ocupen els escons en mèrits d'un mandat popular per les eleccions del 14 de gener de 1934, seguint la trajectòria de sempre, i més aviat, perquè s'ha completat una aspiració mínima del partit, ja que les declaracions del senyor Lerroux el 6 d'octubre de respectar l'Estatut s'han complert fins on ha estat possible. S'ha complert en part la Llei Municipal catalana, s'ha respectat en part i amb més dret perquè el 6 d'octubre van venir als escons a votar en contra com a representants, no de Barcelona, sinó de tot Catalunya.

Vénen amb el desig ferm que es restableixi de manera definitiva la Llei Municipal de Catalunya, i la seva actuació serà de col·laboració seguint el programa de la Lliga.

EL SENYOR VIZA, AGRARI, ÉS ESTATUTISTA EN CATALA

L'agrari senyor VIZA, en català, ha de dir quatre paraules per fixar la posició d'ells, tant més quan ells, que han militat sempre inspirats per uns afectes personals, en desaparèixer, han d'amar pels ideals econòmics. El partit agrari ha de lluitar perquè els productes agrícoles arribin bé a Barcelona. Demés, han de procurar que es doni la impressió que l'Ajuntament té el mínim de les despeses possibles i el mínim dels ingressos per contribució, perquè no hi

La sessió de constitució de la Gestora Municipal

(Ve de la primera pàgina)

Parlant en sentit polític han d'ésser uns continuadors del seu "jefe", però ha de dir que tenen un caràcter interlari i demana que s'aixequi una bandera blanca, una trova política i que es constitueixi un Ajuntament de caràcter administratiu perquè la ciutat vegi que els que han vingut ho han fet donant-se les mans per tornar a Barcelona aquell treball, aquella tranquil·litat i aquella alegria. Ells estan en aquest camí disposats a no fer política. És més, si s'iniciés una campanya política no sap les instruccions que rebrien, però en un Ajuntament interlari no segueixen aquest camí perquè interins com són no es creuen amb prou força moral. No té la fortuna que hi hagi la totalitat dels quaranta gestors. En les llistes s'han deixat llocs en blanc. Hauria volgut que les votessin i que haguessin estat per unanimitat.

No hi ha alcalde radical ni president de la Lliga, sinó econòmics i tècnics que vénen a recollir allò que va quedant abandonat perquè la ciutat ho torni a tenir amb aquells que la ciutat posi la seva confiança. Per això no més vénen a fer obra administrativa.

A Catalunya s'han produït fets en què l'obra unipersonal d'un gestor que ha encarrilat la vida dels municipis severament crítica per molts, i això és un toc d'atenció, perquè quan els pobles marxen amb un home o una comissió gestora no costa gaire de fer campanya contra els partits polítics.

Procurarem en aquest període fer una sèrie d'obres de millors perquè no es pugui dir que quaranta fan menys que un. Ell voldria que les representacions econòmiques, tècniques, agràries i Lliga es reunissin totes i units tots vingués un període com aquell que s'esperava quan les obres de l'Exposició s'inauguraven i s'esperava trobar-se junts en la post-Exposició i agafar aquell programa que va quedar trencat. Saluda tots, es considera l'alcalde de tots, és un enamorat de Barcelona perquè té molts defectes, però com a afecte a Barcelona i com a ésser un romàntic de Barcelona ningú no el guanya, i per això invita tots a treballar, i no sap si quan vinguin els altres aprovaran o no el que han fet, però hauran completat com a catalans i com a republicans. (Aplaudiments dels radicals.)

EL SENYOR RODA I VENTURA ESTÀ CONTENT

El senyor RODA I VENTURA diu que ocupen els escons en mèrits d'un mandat popular per les eleccions del 14 de gener de 1934, seguint la trajectòria de sempre, i més aviat, perquè s'ha completat una aspiració mínima del partit, ja que les declaracions del senyor Lerroux el 6 d'octubre de respectar l'Estatut s'han complert fins on ha estat possible. S'ha complert en part la Llei Municipal catalana, s'ha respectat en part i amb més dret perquè el 6 d'octubre van venir als escons a votar en contra com a representants, no de Barcelona, sinó de tot Catalunya.

Vénen amb el desig ferm que es restableixi de manera definitiva la Llei Municipal de Catalunya, i la seva actuació serà de col·laboració seguint el programa de la Lliga.

EL SENYOR VIZA, AGRARI, ÉS ESTATUTISTA EN CATALA

L'agrari senyor VIZA, en català, ha de dir quatre paraules per fixar la posició d'ells, tant més quan ells, que han militat sempre inspirats per uns afectes personals, en desaparèixer, han d'amar pels ideals econòmics. El partit agrari ha de lluitar perquè els productes agrícoles arribin bé a Barcelona. Demés, han de procurar que es doni la impressió que l'Ajuntament té el mínim de les despeses possibles i el mínim dels ingressos per contribució, perquè no hi

ha cap casa ni carrer que no portin el segell de la seva confessionalitat. Són patriotes i accepten l'Estatut sense ampliacions, però també sense restriccions.

Acaba dirigint-se als reporters dient-los que ell també ha estat periodista municipal, i se'n ofereix per tot i en tot.

EL SENYOR SOLER I GENE, TRADICIONALISTA SE SEPARA DE LA LLIGA

El senyor SOLER I GENE, tradicionalista, diu que si a conseqüència dels fets del 6 d'octubre aquest Ajuntament fos de nomenament directe, ell no hauria vingut. Declara que si a l'altre Ajuntament es considerava totalment deslligat de partits i si administrativament anava a la Lliga, ara, per la seva significació de dreta, va sol, i es considera minoria unipersonal.

Tem que les lluites polítiques, malgrat el que ha dit el senyor Pich, tornaran i rellorran, i acaba saludant tot-hom.

EL ROVIRALTA MELQUIA-DISTA ES CORDIAL

El senyor ROVIRALTA, en nom de la minoria unipersonal melquiadista, saluda i s'ofereix a tothom.

EL SENYOR TORRES, DE GRANOLLERS

El senyor TORRES, tècnic econòmic, està d'acord amb el senyor Pich; té la seguretat que s'aripdran amb tothom, i com que és primer vice-president diu que si ha de presidir ho farà com el senyor Calderó.

EL SENYOR PICH

El senyor PICH demana que les paraules es converteixin en fets; contesta al senyor Soler i GENE que passarà el que passa arreu, que es discutiran els projectes, però que tots estimen molt Barcelona. Oïreix la seva consideració més distingida al senyor Roda i Ventura; diu que el 6 d'octubre hi havia diferència entre la Lliga i els radicals. Els de la Lliga van complir; els radicals van interpretar el pensament del senyor Lerroux.

Proposa suspendre la sessió fins dijous que es formaran les comissions i altres coses.

EL SENYOR CALDERO proposa començar la sessió dijous a les sis, i el senyor SOLER I GENE fa el prec que es comenci sempre amb puntualitat, perquè ell ha estat a la tribuna de Premsa molt de temps, i és molt diferent anar a sopar en acabar o a la redacció amb la panxa buida.

Així s'acorda, i s'aixeca la sessió a tres quarts de nou. Un de la tribuna pública crida "Visca la República Espanyola", i a baix un altre "Visca Catalunya".

D'aquest fet quedaven proclamats la República i l'Estatut.

Immediatament, per a celebrar-ho, entraren sis fotògrafs, que prengueren allò que hom en diu amb tanta propietat sengles vistes, els senyors Pich i Calderó a la Presidència, els gestors al voltant, els funcionaris que funcionaven i els francs de servei que també prenen vistes.

EL REPARTIMENT DE DISTRICTES

Reunits els gestors delegats de districte designats en la votació consistint en el repartiment de la Lliga, elegiren, respectivament, per a exercir la seva jurisdicció, els districtes següents:

Districte I: senyor Matheu.
Districte II: senyor Matutano.
Districte IV: senyor Lleó.
Districte VI: senyor Salter.
Districte VII: senyor Vendrell.
Districte VIII: senyor Rodó.
Districte IX: senyor Segarra.

Els districtes III, V i X es reserven per als gestors delegats de districte que seran designats en la sessió de dijous.

Carnet de política

COMISSIONS GESTORES

Retallem de "La Veu de Catalunya" de diumenge:

"Una gran part de la premsa, sigui per prejudici partidista, sigui per oblit o ignorància del tecnicisme polític, sigui per exemple deplorable que en aquesta com en t